

ROZKOCHYWAĆ SIĘ (3) *vb impf*

rof- (3), [roz-].

Zawsze sie.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz kochać); a jasne.

inf rozkochywać sie (2). ◇ [praes 3 sg rozkochywał sie.] ◇ praet 3 sg m rozkochywał sie (1). ◇ [con 1 pl m pers byśmy sie rozkochywali.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Znajdować upodobanie [w czym] (1) : Phil D2; [Iáko y Cycero powiedział tymi słowy: Pochlebstwo áczkolwiek iest szkodliwe/ iednák nikomu szkodzić nie może/ iedno themu kthory ie przyjmuie y w nim sie rozkochywa Phil G4v; ktore to dwa vpominki y dáry Boże [tj. mowa i rozum] wśelákimi poczćiwymi spráwámi pomnażáne być máia/ ábyfmy vcćiwy żywot nádewśzytko łobie obieráli y w nim sie rozkochywáli Phil Mv].*

2. *Cieszyć się, radować się (2) :*

rozkochywać się czym przed kim (1): Y dla tego ty słowá święte tego to Apóstoła Páńského są nam tu ná początku wřpomienione/ ktoremi sie on rozkochywał przed iną brácią swoią/ y z drugim towarzyszem swoim/ iż znaleźli á poználi Páná swego RejPos 273v.

Ze zdaniem dopełnieniowym (2): A ty słowá wśtáwicznie łobie káždy wierny miałby rozważác w řercu swoim/ á niczym sie inym nie chlubić/ ni w czym sie inym nie rozkochywać/ iedno w tym iż znalazł Páná/ zbáwicielá/ á dobrodzyeía swoiego RejPos 273v, 273v.

[W przen: A jeszcze k temu nádszedłem owdzie osobne ziele rozne od inych ziołek, ná osobnej grządce wsádzone i pięknie ogrodzone, ktorego wonność ták mie wdzięcznie zálátuje, iż to práwie znám, że duszyczká moją jákoś we mnie trzeźwieje á dziwnie sie rozkochywa. LubWiryd 39.]

Formacje współrdzenne cf KOCHAĆ.